

Anna Nikitiuk

Białystok

Imiona mieszkańców hajnowskich parafii prawosławnych jako przejaw procesów asymilacyjnych

Słowa kluczowe: prawosławie, imiona chrzestne, asymilacja

Pograniczny charakter terytorium wschodniej Polski i wynikająca stąd wieloetniczność osadnictwa wpłynęły na ukształtowanie się na tym terenie specyficznego systemu antroponimicznego. Znaczna ilość funkcjonujących na tym obszarze antroponimów ma proveniencję wschodniosłowiańską, głównie białoruską i ukraińską, bowiem obok kultury zachodniosłowiańskiej na przestrzeni kilku wieków równorzędną pozycję zajmowała kultura wschodniosłowiańska. W pierwszej dominowały imiona obrządku rzymsko-katolickiego, w drugiej obowiązywał kanon imion cerkiewnych. Imiona jako część składowa antroponimii polsko-wschodniosłowiańskiego pogranicza były przedmiotem uwagi wielu badaczy. Odnotować tu należy m. in. liczne prace Zofii Abramowicz [1993, 1995], Lilii Citko [2001], Leonardy Dacewicz [1994, 2013], Bazylego Tichoniuka [2000] (podano tylko wybrane prace).

Jak pisał Tadeusz Milewski, „...imiona osobowe tworzą system, który wyodrębniając się z całości języka pewnymi specyficznymi cechami stanowią równocześnie część tradycji prawno-obyczajowej każdego społeczeństwa. Imiona, będąc tworam językowymi, są równocześnie środkiem orientacji w obrębie społeczeństwa, systemem klasyfikacji jego członków. W tych warunkach zachodzi niewątpliwy związek między imiennictwem osobowym a kulturą (...)” [Milewski 1969, 147]. Z wypowiedzi tej wynika, że każdy naród jest przywiązany do swej tradycji, kultury, w tym kultury imienniczej. Niemniej jednak sytuacja społeczno-polityczna może stanowić pod-

stawę różnorodnych zmian w historii narodu, m.in. w systemie imienniczym, czego przykładem jest prawosławna społeczność Białostoczczyzny. Jak wykazały badania Michała Sajewicza, jednego z najlepszych znawców problematyki mniejszości białoruskiej na Białostoczczyźnie, w kilku ostatnich dziesięcioleciach w imiennictwie tej społeczności zachodzą istotne przewartościowania, następuje stopniowa zamiana tradycyjnego wschodniego systemu imienniczego na system imienniczy grupy większościowej, czyli społeczności katolickiej. Problematyce zmian w imiennictwie osobowym prawosławnych mieszkańców Białostoczczyzny Michał Sajewicz poświęcił kilka artykułów [zob. m.in. Sajewicz 2007, 2012]. Zamiana tradycyjnego wschodniego systemu imienniczego na system imienniczy grupy większościowej została zapoczątkowana w latach 70-tych XX wieku. Jest ona rezultatem strukturalnej, obywatelskiej, kulturowej i językowej asymilacji zamieszkującej badany teren mniejszości prawosławnej do grupy większościowej, która stanowi ludność wyznania rzymsko-katolickiego. Zmiany były związane z większym otwarciem lokalnych społeczności prawosławnych na kulturę polską odbieraną jako kultura elitarna, miejska w porównaniu z kulturą własną utożsamianą z kulturą wiejską. Jak wynika z badań M. Sajewicza, a także A. Sadowskiego, zjawisko to jest związane z urbanizacją Białostoczczyzny, awansem społecznym, masową migracją ludności wiejskiej do miast, a także z upowszechnieniem kultury masowej, zwłaszcza telewizji i Internetu, a także z podniesieniem stopnia skolaryzacji miejscowej ludności prawosławnej [Sajewicz 2003; Sadowski 1995, 1999].

Dystans między społecznością prawosławną i katolicką na Białostoczczyźnie, zdaniem M. Sajewicza, nadal jest bardzo wyraźny. Społeczność prawosławna stara się nie manifestować swojej odrębności, upodabnia się zewnętrznie do społeczności większościowej. Wyraża się to m.in. w przyjmowaniu imion używanych przez ludność katolicką, coraz częściej sięga się też po imiona, które jednoznacznie sytuują ich nosicieli po stronie grupy większościowej. Tożsamość prawosławna jest obecnie w znacznym stopniu zachowywana zewnętrznie, ale jest trudniej identyfikowalna [Sajewicz 2007, 336].

Przedmiotem uwagi M. Sajewicza były imiona absolwentów Liceum Ogólnokształcącego z Białoruskim Językiem Nauczania w Hajnówce z lat 1953–1993. W opisie uwzględniono 109 imion żeńskich i 60 imion męskich. Warto zwrócić m.in. uwagę na fakt, że w latach 1984–1993, czyli w ostatnim z czterech wyodrębnionych przez badacza przedziałów czasowych, dziewczynkom nadano następujące imiona: *Agnieszka, Aneta, Barbara, Beata, Bogusława, Bożena, Joanna, Ewa, Janina, Ina, Iwona, Klaudia, Leoka-*

dia, Magdalena, Małgorzata, Marianna, Marzena, Paulina, Śnieżyna, Urszula, a chłopcom: Artur, Arkadiusz, Bogdan, Krzysztof, Cezary, Dariusz, Edward, Ireneusz, Janusz, Marek, Mariusz, Rodion, Roland, Romuald. Imiona te nadano wyłącznie w tym okresie.

W niniejszym opracowaniu przedmiotem opisu są imiona wyekscerpowane z ksiąg metrykalnych dwóch parafii prawosławnych w Hajnówce, które obejmują lata 2000–2013. Okres badawczy jest stosunkowo niedługi, ale w materiale badawczym konsekwentnie uwzględnia się i porównuje dwa imiona identyfikujące tę samą osobę: imię nadane na chrzcie w Cerkwi i jego odpowiednik (lub całkowicie inne imię) zapisany w Urzędzie Stanu Cywilnego; to drugie w zasadzie można traktować jako imię oficjalne. Plość i jakość zebranego materiału faktograficznego pozwoliła na realizację następujących celów: porównanie zasobu najbardziej popularnych imion używanych w badanym okresie z najczęściej używanymi imionami w okresie poprzedzającym, opisanym przez M. Sajewicza [2007, 335–360], określenie ewentualnych zmian, jakie zarysowały się w latach 2000–2013 w imiennictwie badanego terenu, stwierdzenie, czy proces asymilacji imion do imiennictwa grupy większościowej jest kontynuowany, pomimo szczególnej troski o zachowanie języka i kultury mniejszości narodowych przejawiającej się w różnych projektach stymulowanych i finansowanych przez Unię Europejską.

Materiał imienniczy został wyekscerpowany z ksiąg metrykalnych znajdujących się w Soborze Świętej Trójcy (Księga Metryk 1996, używana do dnia dzisiejszego) i Cerkwi pw. Jana Chrzciciela (Księga Metryk 1995, używana do dnia dzisiejszego) w Hajnówce. W badanych księgach metrykalnych występuje wariantywność graficzna imion wchodzących w skład kanonu cerkiewnego. Materiał faktograficzny pokazuje, że najwięcej kłopotów sprawia duchownym zapis imion z grafemami *и*, *я*, *ю* i połączeniami *уу*, *уо*, *иа* oraz tzw. jery. Oto kilka przykładów: *Julia* – *Иулиа*, *Иулия*, *Юлия*; *Jakub* – *Иаков*, *Яков*; *Damian* – *Дамиан*, *Дамян*; *Piotr* – *Петр*, *Петръ*; *Igor* – *Игор*, *Игорь*. Różne warianty imion można spotkać w jednej metryce, a nawet na tej samej stronie, np. 10 września 2012 roku ochrzczono chłopca imieniem *Иулиан*, a 16 kwietnia imieniem *Юлиян*.

Podstawowy trzon imiennictwa chrześcijańskiego obecny w całym Kościele powszechnym stanowią imiona biblijne oraz imiona świętych męczenników, których Kościół otoczył kultem i włączył do kalendarza liturgicznego. W Kościele prawosławnym są to imiona hebrajskie, greckie, aramejskie i łacińskie. W kalendarzach liturgicznych Cerkwi, a także księgach metrykalnych imiona występują w postaci ujednoliconej, zgodnej z językiem liturgicznym staro-cerkiewno-słowiańskim [Karpluk 1982, 22; Malec 2001, 27].

Bazą źródłową imion cerkiewnosłowiańskich jest *Kalendarz Prawosławny*¹ oraz *Spis Imion Prawosławnych w brzmieniu polskim i staro-cerkiewno-słowiańskim*², na podstawie których imię jest wpisywane przez duchownego do księgi metrykalnej.

Z imieniem związane są wszystkie sakramenty Cerkwi oraz modlitwy. Nawet śmierć nie przerywa naszego związku z imieniem, gdyż modląc się za zmarłych, wspominamy ich imiona. W Cerkwi prawosławnej każdy wierny powinien mieć swego świętego patrona i jego imię nadawane jest dziecku na chrzcie. Wybór imienia odbywa się przed chrztem i według *Euchologionu* (*Trebnika*)³ sprawowany jest ósmego dnia po narodzinach.

W latach 2000–2013 w obu uwzględnionych w badaniach hajnowskich parafiach prawosławnych ochrzczono 1176 dzieci, w tym 609 chłopców i 565 dziewczynek. Do ochrzczenia tych dzieci wykorzystano 81 imion męskich (z wariantami graficznymi 104) i 73 imiona kobiece (z wariantami graficznymi 82). Na podstawie zebranego materiału, można stwierdzić, że większość imion nadanych podczas chrztu w Cerkwi posiada właściwy polski odpowiednik zapisany w USC. Biorąc pod uwagę częstotliwość występowania imion, ich kolejność przedstawia się następująco: *Иаков* – *Jakub* (46 poświadczeń), *Матфеѣ* – *Mateusz* (41), *Павел* – *Rawel* (28), *Гавриѣл* – *Gabriel* (27), *Михаѣл* – *Michał* (22), *Петр* – *Piotr* (22), *Николаѣ* – *Mikołaj* (16), *Лука* – *Łukasz* (16), *Варфоломеѣ* – *Bartłomiej* (15), *Давид* – *Dawid* (15), *Александр* – *Aleksander* (14), *Филип* – *Filip* (14), *Симон* – *Szymon* (14), *Христофор* – *Krzysztof* (13), *Игор* – *Igor* (12), *Дамиан* – *Damian* (10), *Фома* – *Tomasz* (10), *Матфѣѣ* – *Maciej* (10), *Адам* – *Adam* (9), *Патрикий* – *Patryk* (9), *Иоанн* – *Jan* (7), *Мартин* – *Marcin* (7), *Даниѣл* – *Daniel* (6), *Антоний* – *Antoni* (5), *Виктор* – *Wiktor* (5), *Марк* – *Marek* (5), *Рафаѣл* – *Rafał* (4), *Андрей* – *Andrzej* (4), *Григорий* – *Grzegorz* (4), *Мазимилиан* – *Maksymilian* (4), *Адриан* – *Adrian* (3), *Аркадий* – *Arkadiusz* (3), *Игнатий* – *Ignacy* (3), *Тимофѣѣ* – *Tymoteusz* (3), *Иулиан* – *Julian* (2), *Кондратий* – *Konrad* (2), *Артемиѣ* – *Artemiusz* (1), *Емилиан* – *Emilian* (1), *Климентий* – *Klementy* (1), *Натанил* – *Nataniel* (1), *Самуѣл* – *Samuel* (1).

¹ *Kalendarz Prawosławny* – wydawany corocznie przez Warszawską Metropolię Prawosławną, zawiera aktualny spis imion cerkiewnosłowiańskich.

² *Spis Imion Prawosławnych w brzmieniu polskim i staro-cerkiewno-słowiańskim* – uzgodniony z Ministerstwem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

³ *Euchologion* (gr. *euche* ‘modlitwa’, *lego* ‘zbieram’) – prawosławna księga liturgiczna przeznaczona dla kapłanów i diakonów zawierająca porządek liturgii, sakramentów i poświęceń.

Na uwagę zasługują dwa imiona, których forma cerkiewnosłowiańska została celowo zmieniona. Imię *Максимilian* posiada swój cerkiewny odpowiednik *Мазимилиан*, w zapisie metrykalnym odnajdujemy wariant *Мазимилиян*. Ostatni wariant ewidentnie został upodobniony do odpowiednika polskiego. Podobna sytuacja ma miejsce w przypadku imienia *Sebastian*, starocerkiewne brzmi *Севастиан*, a wariant z badanego materiału: *Себастьян*.

Odnotować należy przypadki nadawania chłopcom imion prawosławnych podczas chrztu, a katolickich w Urzędzie Stanu Cywilnego, przy czym na co dzień zazwyczaj używane są imiona charakterystyczne dla grupy większościowej, czyli imiona katolickie, np. *Варфоломей* – *Bartosz* (12 zapisów), *Марк* – *Mariusz* (2), pojedyncze przypadki to: *Адам* – *Hubert*, *Андрей* – *Kasprer*, *Антоний* – *Hubert*, *Алексий* – *Alex*, *Алим* – *Alan*, *Герман* – *Edward*, *Фома* – *Kasprer*, *Иаков* – *Kasprer*, *Игор* – *Hubert*, *Иоанн* – *Jasek*, *Иоанн* – *Janusz*, *Иоанн* – *Kajetan*, *Константин* – *Karol*, *Косма* – *Kasprer*, *Лев* – *Leonard*, *Матфей* – *Mateusz*, *Мартин* – *Kamil*, *Павел* – *Jan*, *Павел* – *Kamil*, *Стефан* – *Wojciech*, *Валентин* – *Wojciech*, *Виталий* – *Wojciech*.

Do najbardziej popularnych męskich imion cerkiewnych w badanym okresie należą imiona biblijne o etymologii hebrajskiej: *Иаков*, *Матфей*, *Гавриил*, *Михаил*, *Иоанн*, *Варфоломей*, *Давид*, *Симеон*; imiona greckie *Петр*, *Лука*, *Александр*, *Филип* i łacińskie *Павел*. W grupie imion średnio popularnych znalazły się: *Дамиан*, *Фома*, *Адам*, *Патрикий*, *Мартин*, *Даниил*, *Антоний*, *Виктор*, *Марк*, *Рафаил*, *Андрей*, *Григорий*, *Мазимилиан*.

W przypadku imion żeńskich w zgromadzonym materiale większość stanowią pary tworzone przez nadane na chrzcie imię cerkiewne i zapisany w USC właściwy odpowiednik polski: *Александра* – *Aleksandra* (44), *Анна* – *Anna* (36), *Мария* – *Maria* (30), *Иулия* – *Julia* (28), *Наталия* – *Natalia* (20), *Марфа* – *Marta* (15), *Гавриила* – *Gabriela* (13), *Ева* – *Ewa* (12), *Екатерина* – *Katarzyna* (12), *Маргарита* – *Małgorzata* (12), *Магдалина* – *Magdalena* (11), *Вероника* – *Weronika* (10), *Олга* – *Olga* (10), *София* – *Zofia* (10), *Дария* – *Daria* (9), *Азафия* – *Agata* (8), *Иоанна* – *Joanna* (8), *Анастасия* – *Anastazja* (6), *Сусанна* – *Zuzanna* (6).

Niemniej jednak, podobnie jak w przypadku imion męskich, w żeńskim materiale imienniczym odnotowano dość liczne pary imion podobnych lub całkowicie różnych: *Анна* – *Hanna* (7), *Анна* – *Arelia* (2), *Анна* – *Aneta* (1), *Анна* – *Gabriela* (1), *Мария* – *Magdalena* (7), *Марфа* – *Martyna* (7), *Мария* – *Маја* (2), *Мария* – *Marlena* (2), *Мария* – *Monika* (2), *Мария* – *Laura* (1), *Мария* – *Magda* (1), *Мария* – *Marianna* (1), *Мария* – *Martyna* (1), *Мария* – *Milena* (1), *Мария* – *Patrycja* (1), *Вероника* – *Wiktoria* (4), *Анастасия*

– *Magdalena* (2), *Александра* – *Sandra* (2), *Юлия* – *Urszula* (1), *Ева* – *Ewelina* (2), *Ева* – *Wiktoria* (1), *Екатерина* – *Karolina* (2), *Ольга* – *Oliwia* (2), *Екатерина* – *Kamila* (1), *Маргарита* – *Margaryta* (1), *София* – *Sylwia* (1), *Дария* – *Diana* (1), *Дария* – *Oliwia* (1), *Дария* – *Roksana* (1).

W imiennictwie żeńskim do grupy najpopularniejszych weszły: imiona biblijne hebrajskie: *Анна*, *Марфа*, *Мария*, *Ева*, greckie: *Екатерина*, *Маргарита*, łacińskie: *Наталмя* oraz imiona utworzone od imion męskich pochodzenia greckiego: *Александра*, *Иулия*, *Гавриила*. Nieco mniejszym zainteresowaniem cieszyły się imiona: *Магдалина*, *Вероника*, *Ольга*, *София*, *Дария*, *Агафия*, *Иоанна*, *Анастасия*, *Сусанна*.

Należy zwrócić w tym miejscu uwagę na fakt pojawienia się imion wcześniej nie występujących w kanonie imion cerkiewnosłowiańskich, a mianowicie wspomnianego imienia *Гавриила* czy też *Михаила*. Są to imiona powstałe od męskich odpowiedników imion anielskich (archanioł Gabriel i archanioł Michał). Cerkiew prawosławna uznaje anioły za *бесплотныесилы*⁴, pozwalając tym samym na dopuszczenie tych imion przy chrzcie.

Wśród imion męskich i żeńskich nadanych w Urzędzie Stanu Cywilnego w latach 2000–2013 przeważającą większość stanowią imiona identyfikujące nosiciela jako członka prawosławnej wspólnoty religijnej. Jednakże mamy również do czynienia z coraz częstszym zjawiskiem nadawania imion funkcjonujących wyłącznie w społeczności katolickiej, o czym świadczy popularność takich imion męskich jak: *Dariusz*, *Edward*, *Fabian*, *Franciszek*, *Hubert*, *Kacper*, *Kamil*, *Kajetan*, *Konrad*, *Oskar*, *Robert*; wśród imion żeńskich wymienić należy takie jak: *Agnieszka*, *Aneta*, *Blanka*, *Cecylia*, *Karolina*, *Klaudia*, *Kinga*, *Maja*, *Martyna*, *Laura*, *Luiza*, *Paulina*, *Roksana*.

Ponadto badane metryki wskazują, że w wielu wypadkach imiona nadane podczas chrztu nie są identycznym odpowiednikiem imienia nadanego w USC. Możemy zauważyć, że np. dziewczynka o imieniu *Вероника* (cerkiewnosłowiański odpowiednik *Weronika*) otrzymała imię *Павла*, chłopczyk o imieniu *Пiotr* (cerkiewnosłowiański odpowiednik *Petr*) został ochrzczony jako *Крискент*. Takie zjawisko jeszcze 30 lat temu było niedopuszczalne w Cerkwi. Imiona dzieci wybierane przez rodziców pokrywały się ze spisem imion cerkiewnych. Tradycja ta uległa diametralnej zmianie. Jest to ewidentny przykład asymilacji do grupy większościowej.

Należy również podkreślić fakt pojawienia się wśród lokalnej hajnowskiej społeczności nietypowego dla kościoła wschodniego zjawiska, czyli imion podwójnych: *Karina Anna*, *Karolina Maria*, *Maria Anna*; *Adrian Robert*, *Bartosz Adam*, *Maciej Mikołaj*. Wcześniej takie *novum* odnotował

⁴ Бесплотныесилы – postaci duchowe (anioły) nie posiadające płci.

M. Sajewicz, o czym świadczą ujawnione w badanym materiale imienniczym następujące egzemplifikacje: *Anna Barbara, Bożena Joanna, Ewa Janina, Janina Barbara; Bogdan Krzysztof* [2007, 348, 357].

Obok imion nurtu religijnego w antroponimii hajnowskich parafii zaznaczyła się tendencja do nadawania dzieciom imion bohaterów świeckich, mitycznych i literackich, popularyzowanych przez poezję, teatr, film i telewizję. Seriale, filmy i programy telewizyjne kreują nowych bohaterów patronujących nadawaniu nowych imion. W badanym materiale odnotowano: *Amelia, Martyna, Luiza, Laura, Nela, Nikola, Pola; Alan, Brajan, Magnus, Oliwier*. Tendencja ta rozwija się aktywniej w kategorii imion żeńskich.

Nowe tendencje i zmiany w imiennictwie osobowym prawosławnych mieszkańców Hajnówki związane są z zataczającym coraz szersze kręgi otwarciem na kulturę grupy większościowej. Jednakże większa część badanej społeczności prawosławnej stara się zachować przynależność wyznaniową i etniczną. Obie te tendencje silnie się przenikają. Z jednej strony mamy społeczność prawosławną manifestującą swoją odrębność, z drugiej zaś są prawosławni, którzy upodabniają się zewnątrznie do społeczności większościowej. Należy zatem podkreślić, że proces asymilacji ludności prawosławnej powiatu hajnowskiego do grupy większościowej jest kontynuowany.

Jako podsumowanie powyższych rozważań można przytoczyć trafną ocenę sytuacji sformułowaną przez M. Sajewicza: „Miejscowa ludność prawosławna uważa, że pozostawanie przy tradycyjnych imionach prawosławnych przypisuje ją jednoznacznie do określonego fragmentu struktury społecznej, wyróżniając ją od polskiego otoczenia. Upodobnienie się do społeczności większościowej jest elementem budowania – w świadomości miejscowej społeczności prawosławnej – wspólnoty politycznej, ułatwia asymilację do grupy większościowej i ucieczkę od naznaczenia społecznego. Imiona przestały być zatem traktowane jako istotny element kultury lokalnej” [Sajewicz 2007, 358].

Literatura

- Abramowicz Z., 1993, *Imiona chrzestne białostoczan w aspekcie socjolingwistycznym (lata 1885–1985)*, Białystok.
- Abramowicz Z., 1995, *Antroponimia białostocka jako pomost między tradycją wschodnią i zachodnią*, „Rozprawy Sławistyczne”, tom 10, UMCS, Lublin, s. 116–124.
- Citko L., 2001, *Nazewnictwo osobowe północnego Podlasia*, Białystok.
- Dacewicz L., 1994, *Nazewnictwo kobiet w dawnym powiecie mielnickim (XVI–XVII w.)*, Białystok.

- Dacewicz L., 2013, *Imiona w strukturze nazwisk dawnych mieszkańców polsko-litewsko-wschodniosłowiańskiego pogranicza jako fakt kulturowy*, [w:] *Pogranicza Kresy Wschód a idee Europy*, red. J. Ławski, Białystok, s. 267–280.
- Karpluk M., (1982) 1984, *Imiona apostołów i ewangelistów jako świadectwo oddziaływania liturgii słowiańskiej w Polsce*, [w:] *Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Gdańskiego*, Gdańsk, s. 19–28.
- Malec M., 2001, *Imię w polskiej antroponomii i kulturze*, Kraków.
- Malec M., 1998, *Imiona*, [w:] *Polskie nazwy własne. Encyklopedia*, Warszawa–Kraków.
- Sadowski A., 1995, *Pogranicze polsko-białoruskie. Tożsamość mieszkańców*, Białystok.
- Sadowski A., 1999, *Proces tworzenia się nowych Białorusinów na Białostocczyźnie*, [w:] *Droga ku wzajemności. Polsko-białoruskie związki językowe, literackie, historyczne i kulturowe*, Grodno.
- Sajewicz M., 2003, *Zróżnicowanie etniczno-językowe wiejskiej społeczności prawosławnej Białostocczyzny w świetle badań naukowych oraz w oczach mieszkańców tego regionu*, [w:] *Język ukraiński: współczesność – historia*, Lublin, s. 39–63.
- Sajewicz M., 2007, *Zmiany w imiennictwie osobowym prawosławnych społeczności powiatu hajnowskiego*, „*Studia Białorutenistyczne*” 1, Lublin, s. 335–360.
- Sajewicz M., 2012, *Najnowsze trendy w imiennictwie osobowym prawosławnych społeczności powiatu hajnowskiego na Białostocczyźnie*, „*Беларусіка-Албарутхеніца*”, кн. 32, рэд. С. М. Запрудскі, Г. А. Цыхун, Мінск, с. 97–106.
- Tichoniuk B., 2000, *Imiona i ich formy na pograniczu polsko-białoruskim od XVI wieku do roku 1839*, Zielona Góra.
- Wiśniewski J., 1977, *Osadnictwo wschodniej Białostocczyzny. Geneza, rozwój oraz zróżnicowanie i przemiany etniczne*, „*Acta Baltico-Slavica*”, t. XI.

PERSONAL NAMES OF HAJNÓWKA'S ORTHODOX PARISHES RESIDENTS
AS AN INDICATION OF ASSIMILATION PROCESS

S U M M A R Y

This paper focuses on changes in the personal names of the Orthodox residents in the eastern Podlaskie voivodship, that are connected with greater opening of local communities to the culture of the majority, i.e. Polish culture. Names ceased to be treated as a significant element of local culture. The local Orthodox parishes residents believe that they can preserve their separate identity, their community spirit centering around other elements of nativeness. Changes in the names of Orthodox parishioners of Hajnówka are therefore the result of structural, civic, cultural, and linguistic assimilation occurring in this area.

Anna Nikitiuke e-mail: nikitiuk.ania@gmail.com